

December 2023

BLOMSTERBEDET

Tidsskrift for livet i og omkring Solhjem

Bevægelse

Kolde fingre og
varme hjerter

Bevægelsesglæde

Giberhytten og
Brumbasserne

December 2023

Tema: Bevægelse

BLOMSTERBEDET

Er et kombineret tidsskrift og nyhedsbrev for Rudolf Steiner børnehaven, vuggestuen, den integrerede institution Vildrosen og skovbørnehaven Giberhytten, Solhjem. Udgives af en frivillig redaktion i samarbejde med bestyrelsen, Solhjems ansatte og alle øvrige bidragsydere.

REDAKTION

Tine Kotzé, redaktion og indsamling af bidrag
tlf. +45 26390106
tinekotze@gmail.com

Jacob Keemink, layout og fotoredigering
tlf. +45 30259991
jacobkeemink@gmail.com

BIDRAGSYDERE

Alle med tilknytning til Solhjem kan bidrage til Blomsterbedet, og vi modtager meget gerne både idéer og indlæg til bladet. Kontakt os på ovenstående mails eller fang os på Solhjem, hvis du ønsker at bidrage til bladet.

UDGIVELSER

Blomsterbedet udkommer to gange om året; juni og december.

Bevægelse gennem tid

Det føles efterhånden som en evighed siden, jeg satte mine fødder på Solhjem for første gang. Dengang var det på Klokkeblomststuen, hvor den nuværende personalestue nu er. Da mit første barn slap Solhjem blæste forandringens vinde allerede, og da mit andet barn startede på Solhjem, var der ikke længere nogen Klokkeblomststue. De resterende stuer fik også nye navne, og selvom det er nogle år siden, så kalder jeg alligevel indimellem Mælkebøtten for dens gamle navn, Smørblomst. Og nu er der blevet tilføjet en skovbørnehave til Solhjem, så Klokkeblomsts gamle garderobe nu igen summer af børnestemmer.

Der er vist et ordsprog, der lyder nogenlunde sådan her: Det eneste, vi ved med sikkerhed, det er, at intet er sikkert.

Og sådan er livet jo. Det er altid i bevægelse, og vi ved ikke altid, hvor det fører os hen. Det eneste, vi kan vide med sikkerhed, det er, at intet forbliver det samme over tid. Alt er i bevægelse.

Og sådan er det også for Solhjem. Voksne, børn og deres forældre kommer og går igennem huset igennem dage, måneder og år. Og selvom tre år for et børnehavebarn nok syntes som en evighed, så ved vi voksne, at tre år er kort tid, og går hurtigt i perspektivet af et helt menneskeliv.

I denne udgave sætter vi fokus på netop bevægelse. Bevægelse kan forstås på mange måder og kan komme til udtryk i forskellige situationer. Det kan være alt fra åndelig eller emotionel bevægelse, når vi ser eller oplever noget, som sætter følelser igang i os. Og det kan være den fysiske og kropslige bevægelse. Sidstnævnte udforsker Tina i sin artikel om bevægelsesglæde set ud af et teoretisk-filosofisk perspektiv.

Og så kan I læse om Solhjems seneste udvidelse, skovbørnehaven Giberhytten, hvor Nanna fortæller om, hvordan en dag i Giberhytten kan se ud.

Nogle traditioner er dog konstante, og årstidsrytmen i Solhjem er den samme år for år. Nyd de mange billedreportager i dette blad fra sensommerens og efterårets årstidsfester. Og læs om dette års julebasar, som sender en stor tak til alle forældre og børn i Solhjem.

Forandringens vinde blæser også hos mig igen. Til sommer starter min anden datter i skole, og nye projekter kalder på mig. Derfor er det tid til, at jeg takker af som med-redaktør for Blomsterbedet. Det har været to spændende og lærerige år, hvor jeg har været så heldig at have fået et unikt indblik i Solhjem og haft en tæt kontakt med pædagoger og bidragsydere til bladet. Tak til jer alle!

Og tak til jer kære med-forældre og læsere af Blomsterbedet, tak for jeres tid, og fordi I læser mine ord.

Mvh. Tine Kotzé

BEVÆGELSESGLÆDE

en vej til barnets perspektiv

Tina Lauritsen
leder, Solhjem

Børnene erfarer verden gennem kroppen og sanserne. Både de største fysiske udfoldelser, som barnet kaster sig ud i, og den fine sjælelige bevægelse, der viser sig som små tegn i ansigtet, giver os et indblik i barnets egen oplevelsesverden

Jeg krydser gennem haverne mellem Solhjems huse. En pige hænger akrobatisk fra en gren i det store træ, hun vender ansigtet mod mig og lyser op i et smil. ”Hej, Tina”, råber hun. Smilet indtager også mig ved det herlige syn. ”Hej med dig”, siger jeg, og hun løfter sig op på grenen igen og sender mig et stolt smil tilbage. På gyngen er en dreng i fuld fart mod højden. ”Se, jeg gynger”, råber han, da jeg går forbi. ”Ja, ih hvor du gynger”,

svarer jeg tilbage, ”det er bare skønt at gygne!” I haven ved siden af er to smådrengene intenst i gang med deres små fejekoste. De kigger op på mig med røde kinder, da jeg går forbi. ”Sikke I arbejder”, siger jeg. Deres ansigter lyser op i store smil, og så lægger de ekstra kraft i kostene.

Egentlig var min passage gennem haverne blot et lille mellemrum – en rejse mellem A og B af vigtige voksening, der skal ordnes. Men det forandrede sig undervejs. For netop det her er det, det hele handler om. Dette er det egentlige og grunden til, at vi er her og engagerer os i det pædagogiske arbejde hver dag.

GENKENDELIG LIVSGLÆDE

I korte øjeblikke var børnene og jeg sammen i en gensidig oplevelse. Det var den smittende glæde ved bevægelse, vi dér var sammen om. Børnenes umiddelbare glæde og begejstring mindede mig om, hvordan jeg selv oplevede den samme

glæde, da jeg var barn. Erindringen sender mig tilbage til min barndoms baghave, hvor gyngerne var en kilde til boblende fryd. Jeg elskede at gynge højt, og jeg legede en leg, der handlede om at springe langt: Allerhøjest oppe slap jeg gyngen og fløj ud i luften og landede på græsset foran gyngerne. Jeg elskede den leg! At jeg med min egen kraft kunne komme højere og højere op og så til sidst beslutte mig for at springe. Vægtløsheden i springet, følelsen af kraft og kropsbeherskelse i landingen på to ben i græsset.

Måske er erindringen om barnet i os noget af det vigtigste, vi som voksne kan have med os i samværet med børn. At huske på, hvordan bevægelsens livsglæde boblede i kroppen og forsøge at få den til stadig at være hos os. Fordi den erindring bringer os tættere på, hvordan det opleves

at være barnet lige her og lige nu. Forbindelsen hjælper os med at værne om det, som også kaldes barnets perspektiv, og som har en helt central plads i den gældende dagtilbudslov (§ 7, stk. 1 samt § 8, stk. 3 og 7).

Kroppen i pædagogikken Steiner-pædagogikken er en pædagogik med mange overleverede praksisser. Indsigt i barnets udvikling og dannelses-rejse danner afsæt for pædagogiske intentioner om alt det gode, vi skal gøre med og for børnene. Intentionerne har overlevet som pædagogisk praksis gennem et århundrede. Det er et stærkt fundament. Men værdien af den praksis hviler på, at vi kan bevare fornemmelsen for og indlevelsen i barnets egen oplevelsesverden. Det kan alle typer af bevægelse hjælpe os med – lige fra kropslige udfoldelser med de

allerstørste armbevægelser til den sjælelige bevægelse, der viser sig som små tegn i ansigtets træk og glød. Kroppen taler, og gennem dens sprog oplever vi barnets perspektiv. Vi mærker barnets umiddelbare og uforstyrrede livsglæde. Dén, som stille og roligt udvikler selv-fornemmelse og selvværd, og dén som også vækker resonans i os selv og får vitaliteten til at vibrere imellem os. Her mærker vi pædagogikkens kvalitet.

KROPPEN I VERDEN

Steinerpædagogikken er en erfarings-baseret pædagogik. Det er helt centralt for den pædagogiske praksis, at barnet lærer verden og sig selv at kende gennem sine umiddelbare kropslige og sanselige erfaringer.

I 1950'erne udviklede filosofen Maurice Merleau-Ponty en kropsligt orienteret version af fænomenologien, som er den videnskabsteori, steinerpædagogisk praksis især trækker på. Som alle fænomenologer var han optaget af det enkelte menneskes væren-i-verden, og altså med dets subjektive erfaringsverden som afsæt. I hans kropsfænomenologi viste han, at kroppen er menneskets mest umiddelbare erfaringsrum og dermed dets udgangspunkt for væren. Han kaldte kroppens erfaringer for pre-refleksive, altså før-bevidste. Før refleksionen finder sted, har kroppen allerede sanset og skabt mening. Med Merleau-Ponty kan vi sige, at nok har vi en krop som redskab for

vores intentioner, men vi er også en krop, fordi alle vores erfaringer og erkendelser går gennem den. Viden inkorporeres i os – ofte uafhængigt af vores bevidsthed, hvor det bliver til det, vi kalder for tavs viden. Merleau-Ponty var en af de tidlige stemmer, der tog et opgør med den dualistiske tænkning, der med adskillelsen af krop og bevidsthed har domineret vores del af verden i århundreder. I hans forståelse er de to en uadskillelig enhed, kroppen er blot tidligere på færde end bevidstheden.

Merleau-Pontys tanker fik ikke så stor gennemslagskraft i hans samtid. Senere udvikledes flere kropsintegrerende teorier på skuldrene af hans tænkning, bl.a. embodimentteorien, som tog sine første skridt i 1970'erne. I Danmark har professor Kjeld Fredens gjort den teori både alment kendt og praksisnær med bogen "Læring med kroppen forrest" fra 2018. Gennem det sidste halve århundrede har neurologisk og psykologisk forskning og ikke mindst fx Daniel Sterns vigtige spædbarnsforskning underbygget disse tanker om at gå vejen med og

gennem kroppen i tilgangen
til læring og dannelse.

PÆDAGOGIK I BEVÆGELSE

Der kan være langt fra visionære tanker til den praktiske virkelighed, og i den almene pædagogik har det været trægt. Men tiden går, og perspektiver forrykker sig efterhånden. Hvor steinerpædagogikken igennem et århundrede har praktiseret en indlevelsfuld og kropslig-sanselig pædagogik, synes samtiden at være blevet moden for den måde at se barnets udvikling og læring på.

For nyligt erfarede jeg, at Merleau-Pontys kropsfænomenologi nu er placeret helt centralt i almen pædagoguddannelse – og dermed i den pædagogiske ballast, som kommende pædagoger sendes ud i verden med. Det glæder mig umådeligt meget på børnenes og på den fremtidige pædagogiks vegne. Den tilgang til læring, som længe har været domineret af et fokus på kognitive færdigheder, er på mange stræk afløst af den levende krop. At udtrykket bevægelsesglæde er blevet en del af bekendtgørelsen om pædagogiske mål og indhold i læreplanen vidner samtidigt om, at bevægelse anerkendes som noget, der har værdi i sig selv. Det har sit eget liv og er ikke instrument for mere værdsatte læringsområder.

Det fortæller noget om, at steiner-

pædagogikken måske mere end nogensinde før er på bølgelængde med tidens almene tanker om god pædagogik. Den seneste tids opgør med digitale medier i skole og dagtilbud er blot endnu et træk i den aktuelle udvikling: Det er ud med skærmene og deres endimensionelle kommunikation og ind med de analoge kroppe, der erfarer, lærer, sanser og begejstres.

Grethe Sandholm er lektor på pædagoguddannelsen og ekspert i leg, bevægelse og pædagogisk idræt. Hun siger: ”Alle har brug for bevægelse – at bevæge sig og blive bevæget. Børn har brug for pædagoger, der kan bevæge og lade sig bevæge.” Ét af hendes centrale statements er ”krop imiterer krop”, og at pædagoger derfor må blive de levende kroppe, som børnene kan imitere. Det er steinerpædagogikkens begreb om efterligning omsat til almen pædagogik i det 21. århundrede. Det er tid til at gå dialogen i møde. Lad os bevæge os og blive bevæget af hinanden. □

BLOMSTERBEDET

SØGER NY, FRIVILLIG

MEDREDAKTØR

Blomsterbedet er et forældredrevet tidsskrift og nyhedsbrev for Rudolf Steiner børnehaven, vuggestuen, den integrerede institution Vildrosen og skovbørnehaven Giberhytten.

Vi søger en ny forælder-medredaktør, som har lyst til at lave og udvikle Blomsterbedet sammen med den nuværende opsætter/medredaktør Jacob. Bladet udgives to gange om året i juni og december. Dine primære opgaver vil være at samarbejde med og indsamle artikler fra bestyrelsen, Solhjems ansatte og alle øvrige bidragsydere, læse korrektur på de indkomne artikler og selv skrive artikler.

Du vil have stor mulighed for at ideudvikle og sætte dit eget præg på udviklingen af Blomsterbedet, og der er også mulighed for at bytte arbejdsopgaver inden for redaktør-teamet.

Som medredaktør på Blomsterbedet lærer du Solhjems afdelinger godt at kende og får en unik mulighed for at komme ind i maskinrummet på vores fantastiske børnehave og vuggestue.

Lyder det som noget for dig? Så tag kontakt til mig, Jacob, via min mail jacobkeemink@gmail.com

*Kh Jacob, far til Rose i Giberhytten
og Kirsten i skolen, 0.b*

EN DAG I

SKOVBØRNEHAVEN

Giberhytten

Nanna Herluf

*pædagog og afdelingsleder i
Giberhytten, Brumbasserne*

Så er vi i gang, og sikke et fantastisk sted vi har indtaget derude i Fulden.

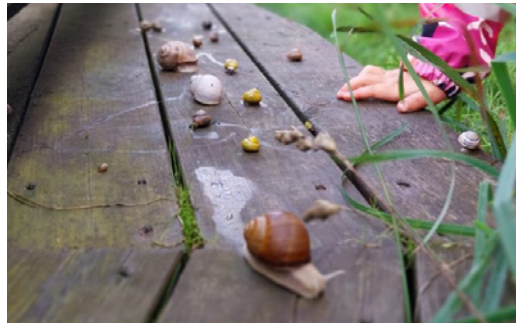
Fredag den 15. september havde vi åbent hus for en masse inviterede, både børn og voksne. Solen skinnede, der blev sunget, holdt taler, leget, fisket i Giber Å, snakket og bagt snobrød ved vores bålsted. Vi havde en fest, og vi vil gerne takke alle, der kom og var med. Tak for de fine gaver og hilsner, de varmede hver og en.

19 ud af 25 Brumbasser (ja, det hedder vi faktisk), har nu deres hverdag hos os i Giberhytten, og vi oplever, at alle har det rigtig godt, og gode venskaber er

opstået blandt børnene i gruppen. Vi har stort set været ude hele tiden siden den første dag, dog afbrudt af få timer med skybrud og de sidste dage med meget frost og kulde. På sådanne dage tænder vi op i pejsten i vores pejsestue, og hygger os med forskellig leg i små kroge, spiser sammen, synger, maler, tegner mm.

EN DAG I GIBERHYTTEN KUNNE SE SÅDAN UD...

Mens det stadig er mørkt udenfor, begynder de første små Brumbasser at møde ind i Solhjem. Vi har vores egen lille stue på 1. sal i nr. 96, og her bydes de velkommen af to medarbejdere fra skovbørnehaven. Der er ikke meget tid, men man kan altid tegne en tegning eller lægge et puslespil, inden vores rare buschauffør Birger kommer i sin store bus for at køre os ud til Giberhytten. I bussen synger vi,

fortæller røverhistorier og spørger Birger om alle de knapper og lysende lamper, han har. Vores slogan er ”kør Birger, kør Birger, vi kan godt li’ det!!!”.

Efter en smuk tur langt ud på landet, ankommer vi til Giberhytten, hvor en tredje medarbejder allerede er mødt ind og har taget imod lidt børn, gjort mad klar, måske tændt et bål ude eller lavet dej til boller.

Alle hænger deres rygsække på hver deres knag, og så skal vi have morgen-samling på vores lille gårdsplads. Vi synger om vejret, om blomsterne og træerne, om frøerne og Falckemanden og om det lillebitte hus og Bager Bro og den gamle oldemor og alt muligt andet. Så er det tid til musemadder og en tår vand, inden dagen for alvor går i gang. På dette tidspunkt møder den fjerde medarbejder ind, og vi er nu alle samlet.

Er det en dag med bålmad, er der børn, der hjælper med at gøre grøntsager klar eller holde gang i bålet. Der skal også hugges brænde, og det er altid hyggeligt at sidde ved bålet og snitte. Andre går ned til vores gynger, leder efter frøer i det høje græs, eller finder vinbjergsnegle, som er så store og smukke. I vores store sandkasse, som Peter Pedel og Bo har bygget, er der altid gang i ”gryderne”, og der bliver bagt mange fine kager. Andre børn finder vej ned til piletræet, og benytter gerne den lange sti, der er bygget lidt hævet over jorden. Vi er så heldige at have to overdækkede terrasser, og her kan man lege med dukker, fortælle hinanden historier eller tegne, lege med biler eller male.

Vores store naturgrund grænser op til naboens mark, hvor køerne går og græsser. Dem hilser vi på eller synger for dem, for det kan de godt lide. For enden af

grunden løber Giber Å. Her går børnene kun ned sammen med en voksen. Åen bugter sig i landskabet, og vi nyder at lytte til den, smide pinde og blade ned i den og følge dem, når de flyder afsted med strømmen.

Denne dag, som jeg beskriver her, kunne også være en dag, hvor vi alle har madpakker med. Sådan en dag inviterer til en udflugt ad Kvægdriften og ned i skoven langs åen. På turen derned ser vi små døre, postkasser, stiger og andet ved trærødderne, lige der hvor skovnisserne bor. Helt nede i skoven kravler børnene i træer, finder smukke blade, løber rundt og går på opdagelse, synger og hører eventyr.

Efter sådan en dag med mange oplevelser, skal de helt små puttes i køjerne på "Førerstuen". Vi andre hygger os udenfor, inden det er tid til en eftermiddagsbolle

og lidt frugt. Når dagen slutter i Giberhytten, skal alt lukkes ned, og vi samles ved vores eget "busstoppested", hvor vi synger farvel, inden vi bliver hentet af Birger, der kører os tilbage til Solhjem. Her er vi ca. kl. 15.10, hvor mange bliver hentet, og vi andre går tilbage til vores lille Brumbass'estue på 1.sal.

Nu er det blevet vinter, og de dage, vi har haft med sne og frost, har endelig givet os muligheden for at kælke og bygge snemænd. Selv Birger kom forbi en dag til en kop kaffe og en tur på kælkebakken. Mon ikke vores husnisse Magnus Ole Svendsen Hansen trak lidt på smilebåndet, da han så det.

Holdet i Giberhytten ønsker alle en glædelig jul og et godt nytår. Skulle nogen have lyst til at besøge os, er I altid velkommen. □

GIBERHYTTEN

ÅBENT HUS

15.9.2023

tak for i år og på gensyn i 2024 fra

FORÆLDREUDVALGET

Kære forældre i Solhjem

Først og fremmest: Tusind tak for jeres opbakning og deltagelse i forældrekafe og forældrebar i 2023 – det har været en stor fornøjelse! Det har været så dejligt at møde jer over en kop kaffe på legepladsen og en kold øl på Kaj Kiosk - og vi glæder os til at gøre det hele igen i 2024.

Til nye forældre i Solhjem kan vi fortælle, at der er forældrekafe ca. en gang om måneden i de lunere måneder, og vores håb er, at arrangementet er med til at styrke det gode forældrefællesskab i Solhjem for både gamle og nye forældre. Forældrekafe kræver ingen tilmelding og fungerer som åbent hus, så I kan komme, når I har lyst inden for tidsrummet, og blive så længe det passer ind i jeres dag. Søskende er også meget velkomne.

Vi skriver ud til jer i det nye år, så snart datoerne for forældrekafe er på plads.

Vi gentager også succesen med forældrebar på Kaj Kiosk d. 7. juni 2024, hvor både forældre og børn er velkomne til en øl eller sodavand i solen. Det glæder vi også til!

Med ønsket om en glædelig jul og et festligt nytår,

Forældreudvalget i Solhjem

Anita, Mia, Sarah og Sofie

Kolde fingre og varme hjerter

Tine Kotzé
*forælder og medlem
af basarudvalget*

Kære forældre og børn, tusind tak for en hyggelig julebasar den første weekend i december. Vejret havde velsignet os med ægte julestemning til glæde for både store og små. Jeg håber, at I kunne holde varmen omkring bålet eller ved jeres besøg igennem boderne i huset.

Solhjems julebasar bliver kun til virkelighed ved en engageret og støttende forældregruppe, så tak til jer for alle jeres bidrag - både i form af fiskedamsgaver, bidrag til mad- og salgsboderne og ikke mindst den energi og velvilje, I lagde i at tage vagter.

Basardagen skyder for mange familier julen i gang, og man kan ofte mærke forventningens glæde hos børnene i dagene op til basaren. Selve basardagen er forældrenes gave til børnene. Her viser vi dem, at forældre fællesskabet kan løfte i flok, og forældrene også er en del af Solhjem. For mange børn er det helt særligt at kunne vise deres børnehave eller vuggestue frem for forældre, søskende og bedsteforældre.

I basarudvalget valgte vi at videreføre mange af tiltagende fra sidste år, justere lidt og tage lidt nyt ind. Børnenes fiskedam var som altid et hit hos de små oppe på Kornblomststuen, hvor fisk blev fanget og byttet til gaver af små ivrige hænder. Nedenunder på Margueritstuen kunne man købe de sidste - eller første - jule- og pakkekalendergaver. På

børnehavens legeplads var bålet samling-spunkt for både store og små, der fik lidt varme til de kolde fingre og varm dhal eller æbleskiver i maven. Ovre i vores julecirkus på Vildrosens legeplads var det en fryd at se børnene hoppe og løbe efter sæbebobler, og se deres ansigter lyse op, mens de blev malet med ansigtsmaling eller guffede varme popcorn.

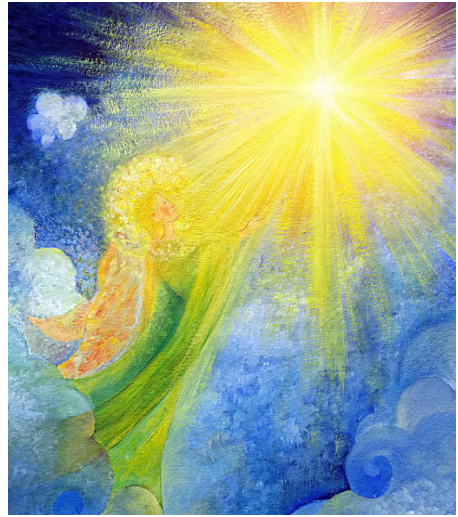
Det blev også tydeligt på dagen, at det måske kan være en god ide at indføre julestuen på Mælkebøtten igen, hvis næste år bliver ligeså kold som i år. Det var lige en tand for koldt - særligt for de helt små. Vi gør os mange erfaringer, og er meget taknemmelige for feedback fra jer forældre.

I år valgte vi at få koordinatore til de forskellige boder. Et initiativ, som lettede arbejdsopgaverne for os i basarudvalget, men som også bidrog til en større følelse af fælles ansvar og nye ideer og input.

Et andet initiativ på forældrefronten var (gen)indførelsen af en kreaften, hvor vi lavede uld-engle til salgsboden. Det var en meget hyggelig aften, hvor nogle lærte et nyt håndværk, og vi alle hyggede os.

Det er virkelig dejligt at mærke forældrenes engagement og entusiasme, så hermed en opfordring og åben invitation til, at I alle kan melde jer ind i basarudvalget, tage en koordinatorrolle eller på anden måde bidrage til julebasaren næste år.

Udover at være en festdag for børnene og godt for forældre-fællesskabet og sammenholdet i Solhjem, så genererer julebasaren også et økonomisk overskud. Solhjem er ikke økonomisk afhængig af pengene fra basaren, og de er derfor forældrenes gave til Solhjem. I år tjente vi 18066 kr. Af dem bliver der hensat et beløb til næste års basar, og resten bliver fordelt på Solhjems seks afdelinger af

kontoret. Det vækker altid stor glæde hos pædagogerne på stuerne at modtage pengene. Ikke kun på grund af den økonomiske værdi men nok nærmere, fordi de dermed mærker en støttende forældregruppe. Og det kan ikke måles i kroner og ører.

For mig har julen altid været indbegrebet af at give af et gavmildt hjerte til andre - særligt til dem der har særligt brug for det. Derfor er jeg glad for at kunne dele, at vi har valgt, at en syvende stue, som vi kalder "verdens børn", også får glæde af overskuddet fra basaren. Med tanke på den verden, vi lever i, og de mange børn, der lige nu lever i en hverdag, som er meget utryk og anderledes fra den vores egne børn kender, har vi valgt at donere 2500 kr. til Red Barnets arbejde. Jeg håber inderligt, at initiativet vil modtage opbakning. Red Barnet sender et fint bevis til Solhjem, som vi hænger op i børnehavens indgang, så I og jeres børn kan se det.

Og med det vil jeg ønske jer allesammen en rigtig glædelig og fredfyldt jul. Vi ses til næste års julebasar i Solhjem. □

Tilbageblik:
**Høstfest
og
høsttur**

KALENDER

December

Onsdag d. 20. dec.
22. dec. - 2. jan.

Juleafslutning
JULEFERIE

2 0 2 3

Børnehavebørn
Åbent efter behov*

Februar

12. - 16. feb.

VINTERFERIE

2 0 2 4

Åbent efter behov*

Marts

fredag 22. marts
25. marts - 1. april

Påskefest
PÅSKEFERIE

Børnehavebørn
Åbent efter behov*

Maj

Torsdag 9. maj
Fredag d. 17. maj
Mandag 20. maj

KR. HIMMELFART
Pinsefest
2. PINSEDAG

Børnehavebørn

Juni

Onsdag d. 5. juni

Grundlovsdag

Solhjem lukker kl. 12

Juli

SOMMERFERIE

Tre uger, som meldes ud senere.
Sommerpasning efter aftale*

**For at tilpasse vores medarbejder-ressourcer til antallet af børn, spørger vi altid efter fremmøde på disse tidspunkter. Der vil derfor være sammenlægninger i Solhjems afdelinger på disse tidspunkter.
Forældremøder og generalforsamling: Nærmere besked følger.*